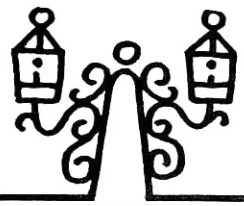

Viestinviejiä

Kalevan kisojen toisena päivänä, kesän kukkiessa, saatoimme sukuhaudan mul-tiin Oulun vanhalla hautausmaalla maaliinsa päässeen vanhan urheilijan **Esa Kivekkään** uurnan . . . Olin vähällä kirjoittaa nimen perään Oulun Pyrintö! Viikkoa myöhemmin juostiin Oulun Raatissa OP:n & knien järjes-tämiä SM-viestejä. Ystävänä Esa kuului viestinviejiin. Hän-nen nimensä ilmestyi oulu-laislehtien urheilupalstoille kesällä 1934, jolloin hän täytti 18 vuotta ja voitti SUL:n poikaurheilupäivien 1 000 m.

Olimme luokkatoverit ja sinä kesänä muutenkin koh-talotoverit, sillä olimme re-puttaneet ylioppilaskirjoituk-sissa. Esan osaa en tosin silloin edes tiennyt. Paljon se ei olisi lohduttanut paremmin kuin sekään, että meillä oli 10 kohtalotoveria. Esan "reppaamisesta" sittemmin kuullessani olin yllättynyt, koska tiesin toverini tunnol-lisista tunnollisimmaksi koulu-pojaksi.

Esa liittyi Pyrintöön, jossa hän nopeasti löysi paikkansa. Hän oli juossut pienen ikänsä, aluksi Laanilan kou-lusta lyseoon ja takaisin, mutta ei siinä monikaan tien-nyt. Silloin paremmin kuin myöhemminkään hän ei pitä-nyt ääntä itsestään. OP tar-vidsi Esaa: sen neliopila, Esa, **Onni Pyörälä**, **Helge Vänntilä** ja **Niilo Hartik-**

Pyrintöläiset Helge Vänntilä, Niilo Hartikka, Onni Pyörälä ja Esa Kivekäs voittivat vuonna -36 4 x 800 metrin SM-kultaa. (Kuvakirjasta M. Hannus: Sisupusseja ja sankareita, Liitto 1986).

ka, juoksi ensin 1935 Suo-men ennätyksen 4x800 m:n viestissä ja voitti seuraavana kesänä mestaruuden. Näistä viestinviejiä on siis enää taivaltamassa vain joukon

vanhin, 83-vuotias Hartikan Nikke.

Tapasimme Esan kanssa uudelleen yliopistossa ja Pohjois-Pohjalaisessa Osa-kunnassa, Ostrobotnialla.

Opintomme niin kuin monet aatteelliset kannanottomme kulkivat eri teitä, mutta se ei estänyt ystäväystymistä. Myös urheilu yhdisti meitä, harjoittelimme paljon yhdes-

sä ja olimme yhdessä vie-mässä PPO:n joukkueita voit-toihin, joihin — valitettavasti — PPO ei ole meidän jäl-keemme koskaan yltänyt.

Lukiessani sattumalta ke-sän tuloksia Oulun PM-kul-pailuista huomasin yllätyk-sekseni, että em. ym. 30-lu-vun juoksijat tänäkin päivänä selviytyisivät palkintopalle-le. Juttelimme siitä Maan (maailman) mainion urheilu-kirjailijan Matti Hannuksen kanssa. Hän myönsi havain-toni oikeaksi, mutta muistutti, että välillä oli sellainenkin kausi, varsinkin 70-luku, jol-loin pohjoispohjalaiset pärjä-sivät valtakunnallisellakin tasolla. Sopii katsella Hannuk-sen mainiota Sisupusseja ja sankareita / Pohjoispohjalai-sen yleisurheilun historia, ja muistella . . .

Merkittävimmän työnsä Esa suoritti uskonnon opetta-jana Turussa ja Helsingissä. (Kuuluisimpana yksityisoppi-laanaan itseopiskelija **Mau-no Koivisto** . . .) HS ekyi nekrologissaan puhumaan "leipätyöstä". Esan kohdal-la sana loukkaa, hänelle työ oli kutsumus. 50-vuotiaana Esa väitteli teologian tohto-riksi. Lähettäessään opin-näytteensä hän kirjoitti, että siinä työssä, vaativan ope-tustyön ohessa ja tietenkin ilman apurahoja, tuli veren-maku suuhun useammin kun kovimmissakaan juoksuissa.

Olen usein hieman kade-miehellä muistellut, kuinka

Esa heti sai otteen opintoi-hinsa. Viime talvena pyysin häntä taas muistelemaan. 58 vuotta sitten ei kukaan ollut nähnyt untakaan opintoneu-vonnasta. Ymmärtämättö-myyttämme teimme monta kallista virhettä. Esa ei ollut tottunut kulkemaan joukon mukana. Hän ryhtyi itse ot-tamaan selvää asioista. Hän-nen muisteluksensa olisivat tänäkin päivänä monelle fuk-sille terveellistä kuunnelta-va. Monta tarinaa säästää homeerinen nauru.

Talvisodan syttyessä Esal-la oli palkintojen ja mesta-ruuksien lisäksi laatikossaan melkein kaksi "kandidaati-tä", kun muilla — meitä oli 30 — tuskin oli yhtäkään. Kuopuksemme ehti kauan ol-la joukkomme ylivoimaisesti oppinein mies. Hämmästel-len olen nyt katsellut hänen suorituksiaan.

Lukemista on monenlaista. Tohtorimme luki, matkusteli ja katseli Suomea ja maail-maa valppaana ja kriittisel-lä mielellä. Mielipiteensä, usein terävät ja ennakoivat, hän muodosti itsenäisesti. Ja — palatakseni urheiluun — hänen elämänhalunsa ja vir-keytensä salaisuuksia oli vii-meiseen saakka urheileminen urheilun itsensä vuoksi, ei voittopalkintojen takia.

Aseta itsellesi tavoita, mutta älä puhu siitä aina-kaan ennen kuin olet maalis-sa.